

Η Παναγία δε δέεται μόνον, αλλά μάς επισκέπτεται σε κάθε ανάγκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Ποιμαντορική Εγκύκλιο εξέδωσε ο Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος για την εορτή του Δεκαπενταύγουστου. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρει πως “Η Παναγία μας υψώνει τα δύο Της χέρια, προσβλέπει τον Υιό της και Θεό και δέεται για κείνους που την επικαλούνται”, ενώ σε άλλο σημείο σημειώνει τα λόγια του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτη “Καθώς απέραντος και ακατάληπτος υπήρξε η αγάπη της Παναγίας, έτσι απέραντος ήταν και ο πόνος Της...”.

Καμιά άλλη προσωπικότητα, κανένα άγιο ή μάρτυρα, κανένα Πατέρα της Εκκλησίας ή αθλητή της πίστewς δεν περιβάλλουν με τόσο σεβασμό οι Χριστιανοί, όσο την υπεραγία Θεοτόκο. Αυτή μετά τον Θεό, είναι η περισσότερη σεβάσμια μορφή για τον χριστιανικό κόσμο.

Εμπνεόμενη από το Άγιο Πνεύμα προανήγγειλε την πανανθρώπινη δόξα Της, χωρίς να πάψει ούτε για μια στιγμή να είναι βαθύτατα ταπεινόφρονη κόρη. «Από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί», είπε στην Ελισάβετ. «Δεν είναι της δικής Της γλώσσας τα προφητικά αυτά λόγια, γράφει ο Ωριγένης. Είναι του Αγίου Πνεύματος προφητεία. Και βλέπουμε εμείς σήμερα την πραγματοποίηση του προφητικού αυτού λόγου. Διότι ποια γενεά από την ημέρα εκείνη δεν μακαρίζει την Θεοτόκο;».

Και ο ιστορικός που ερευνά αυτό το μέγα γεγονός, είναι από τα πράγματα υποχρεωμένος να ομολογήσει ότι ξεπληρώθηκε και εκπληρώνεται στη γη και τον ουρανό η προφητεία της ταπεινής κόρης: «Εποίησέ μοι μεγαλείο ο Δυνατός... Από του νυν μακαριούσι με πάσαι οι γενεαί».

Τι ομορφιά ψυχής! Δεν κρατάει τίποτα για τον εαυτό Της. Τα πάντα αποδίδει στον δωρεοδότη Κύριό της. Αυτή, έστω και αν υψώνεται ως τον ουρανό, έστω και αν αξιώνεται να γίνει μητέρα του Θεού, μένει ταπεινή «δούλη». Δεν συναρπάζεται από το ασύλληπτο μέγεθος της τιμής. Αναγνωρίζει ότι στο πολύ έλεος του Υψίστου, οφείλει τα μεγαλεία που Της «εποίησεν ο δυνατός». Έγινε το αγιασμένο όργανο για το απολυτρωτικό έργο του Σωτήρος Χριστού και θα Την μακαρίζουν όλες οι γενεές χάρις στην εύνοια και αγάπη του Θεού.

Ξεχειλίζει η αγία ψυχή Της από ιερά συναισθήματα που αναβλύζουν φυσικά και αυθόρμητα από μια καρδιά που ζυμώθηκε με το πνεύμα της Γραφής, από το πνεύμα του Θεού.

Πως να τολμήσουμε εμείς οι ταπεινοί και αμαρτωλοί να ατενίσουμε τον ουρανό; Αισθανόμαστε την ανάγκη της πρεσβείας Της. Και η Παναγία μας υψώνει τα δύο Της χέρια, προσβλέπει τον Υιό της και Θεό και δέεται για κείνους που την επικαλούνται. Είναι η Δεομένη Παναγία. Μπροστά Της έχει τη βεβαιότητα ο πιστός, ότι «πολλά ισχύει δέησις μητρός προς ευμένειαν δεσπότου». Η Παναγία δεν δέεται μόνο για τα παιδιά Της, αλλά και τα επισκέπτεται σε κάθε ανάγκη τους. Γι αυτό σε μίαν άλλη εικόνα φέρει το όνομα «Επίσκεψις».

Στους βυζαντινούς χρόνους την Οδηγήτρια έπαιρναν μαζί τους οι αυτοκράτορες για να οδηγεί τα στρατεύματά τους στη νίκη, κατά τους αγώνες τους εναντίον των βαρβάρων και απίστων. Σήμερα Την επικαλούμαστε, να μας οδηγεί στους πνευματικούς αγώνες και στην πορεία για μια αληθινά πετυχημένη ζωή.

Αγαπητά μου παιδιά,

Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, γνωστός για τη βαθιά ευλάβειά του προς τη Θεοτόκο, γράφει: «Καθώς απέραντος και ακατάληπτος υπήρξε η αγάπη της

Παναγίας, έτσι απέραντος ήταν και ο πόνος Της και ακατάληπτος μένει για μας, διότι λίγη είναι η αγάπη μας για το Θεό και τους ανθρώπους... Ω, πόσο αγαπά η Παναγία όλους όσοι φυλάγουν τις εντολές του Χριστού και πόσο λυπείται και θλίβεται για κείνους που δεν μετανοούν...».

Στην Παναγία μας, λοιπόν, ας δώσουμε και μείς τη χαρά της εν Χριστώ ζωής και μετανοίας μας. Ας γίνει η ζωή μας ταπεινός υμνητής των μεγαλείων Της με τη χάρη του Υιού Της, γιατί εμείς οι άνθρωποι είναι αδύνατον να ολοκληρώσουμε με τις δικές μας δυνάμεις την υμνωδία, την ευχαριστία και την δοξολογία που αξίζει στην «Πλατυτέρα των Ουρανών».

Και ας Την παρακαλούμε να μην πάψει να πρεσβεύει για τα νησιά μας, την πατρίδα μας την Ελλάδα και όλους τους λαούς της γης, να γνωρίσουν εν Πνεύματι Αγίω τον μόνον Αληθινόν Θεόν, τον οποίον Εκείνη για την υπερβάλλουσα καθαρότητά Της, αξιώθηκε να περιβάλει μέσα στα παρθενικά Της σπλάχνα. Ναί, «ω γλυκύτατη και πράγμα και όνομα Μαριάμ»! (Αγ. Νικόδημος).

Χρόνια πολλά!

Με όλη μου την αγάπη

Ο Επίσκοπός σας

+ Ο ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ ΕΥΣΕΒΙΟΣ